U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **T. R.,** proti žalovanému: **předseda Krajského soudu v Praze,** Náměstí Kinských 5, Praha, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 2. 2017, č. j. 9 A 3/2017 – 8,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Stěžovatel podal u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného, který spatřoval ve vydání rozvrhu práce Krajského soudu v Praze na rok 2015. Krajský soud žalobu v záhlaví označeným usnesením odmítl.

[2] Žalobce (stěžovatel) brojil proti usnesení krajského soudu kasační stížností a současně požádal o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. Nejvyšší správní soud zamítl tyto žádosti usnesením ze dne 1. 6. 2017, č. j. 1 As 128/2017 – 20, neboť dospěl k závěru, že podaná kasační stížnost je zjevně neúspěšným návrhem ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.).

[3] Usnesením č. j. 1 As 128/2017 – 20 Nejvyšší správní soud zároveň vyzval stěžovatele ke splnění poplatkové povinnosti stanovené v § 4 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stanovil mu k tomu lhůtu 1 týdne. Současně soud poučil stěžovatele o následcích nesplnění poplatkové povinnosti. Usnesení bylo stěžovateli doručeno dne 14. 6. 2017 (viz doručenka připojená k č. listu 22 soudního spisu), posledním dnem soudem určené lhůty pro zaplacení soudního poplatku byla středa 21. 6. 2017 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.).

[4] Stěžovatel v uvedené lhůtě poplatek nezaplatil. Dne 20. 6. 2017 zaslal Nejvyššímu správnímu soudu podání, ve kterém kromě vulgarit na adresu soudců opakovaně požádal o osvobození od povinnosti hradit soudní poplatky. Tvrdil, že došlo ke zhoršení jeho majetkových poměrů a odkázal na usnesení městského soudu ze dne 13. 4. 2017, sp. zn. MSPH 77 INS 8514/2016-B-28, kterým mu byl ustanoven zástupce.

[5] Nejvyšší správní soud neshledal důvod o opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku rozhodnout samostatným usnesením. Byť obecně platí, že o žádosti o osvobození od soudního poplatku musí soud rozhodnout dříve, než pro nezaplacení soudního poplatku řízení zastaví, toto obecné pravidlo má své výjimky. Mechanické uplatňování tohoto pravidla by mohlo v některých případech vést ke zbytečnému prodlužování řízení opakováním stále stejných žádostí a rozhodováním o nich. O opakované žádosti o osvobození od soudního poplatku v rámci jednoho řízení je proto soud povinen rozhodnout jen v případě, že tato žádost obsahuje nové, dříve neuplatněné skutečnosti (viz např. rozsudky ze dne 17. 6. 2008, č. j. 4 Ans 5/2008 – 65, ze dne 16. 12. 2015, č. j. 8 As 145/2015 – 12, nebo ze dne 12. 10. 2016, č. j. 5 As 120/2014 – 32, a nález Ústavního soudu ze dne 20. 1. 2010, sp. zn. I. ÚS 1439/09, č. 10/2010 Sb. ÚS, odst. 17).

[6] V podání ze dne 20. 6. 2017 stěžovatel neuvedl žádné skutečnosti, které by odůvodňovaly nové posouzení. Za takovou skutečnost nelze považovat tvrzení stěžovatele, že došlo ke zhoršení jeho majetkových poměrů a že mu v jiném (insolvenčním) řízení městský soud ustanovil zástupce, neboť Nejvyšší správní soud zamítl jeho předchozí žádost z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatele nerozhodné.

[7] S ohledem na skutečnost, že stěžovatel nezaplatil soudní poplatek v soudem určené lhůtě, ani později ke dni rozhodování soudu, ani účinně nepožádal o osvobození od soudního poplatku, Nejvyšší správní soud zastavil řízení podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) a § 120 s. ř. s. (srov. např. usnesení ze dne 28. 2. 2017, č. j. 5 As 17/2017 – 36, ve věci stěžovatele, nebo usnesení ze dne 22. 3. 2017, č. j. 1 As 359/2016 – 43, či ze dne 16. 5. 2017, č. j. 1 Afs 103/2017 – 28).

[8] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 3 s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. června 2017

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

pokračování